

SCÉNÁŘ K VIDEOREPORTÁŽI

Autorský tým: Daniel Šimůnek, Matěj Široký, Kryštof Zářecký, Adam Parnai, Štěpánka Fofová

Pedagogické vedení: Mgr. Monika Kalinová

Škola: Základní škola a Mateřská škola Josefa Gočára, Hradec Králové

Klapka 1: Od mládí na statku.

Pamětník – vstup 1:

Od mládí jsem jako po našich hospodařila s manželem. Od dvaceti let, ve dvaceti jsem se vdala. No a hospodařili jsme tady.

Klapka 2: Dodávky a zase dodávky.

Pamětník – vstup 2:

Dávky se zvyšovaly, třeba dávali jsme 2000 vajec, najednou 4000. No, všechno se to zvíhalo, že sme to už nemohli ani utáhnout. No, a pak začala doba, že začali chodit po tý vesnici, že jo. A támhle toho a támhle toho. No, a... přišel sem támhle Čermák, soused a říká: „Uklízejte, kde co máte, uklízejte.“ No, ale kam? No, že všude se to vybírá, voni brambory ze sklepa si vodvezli. My byli třeba na louce, oni si tady šli na špejchar, co tam bylo obilí, to všechno dali do pytlů, vodvezli. No, tak takhle se No, pak dennodenně sem chodil esembák, pak manžel, jednou zas přišli, že našli ve chlívě 11 prasátek narozenejch. Jó, voni nejsou přihlášený, tak zas přijel esembák a já říkám manžel: „ Tak jed'te na výbor, vždyť máme je hlášený.“ No, přišel pod kopec, no a říká, jedeme dál, no, tak to už věděl, že je, tak ho zavřeli.

Klapka 3: Vyšetřovatelské praktiky

Pamětník – vstup 3:

Ustrojte se, dete s náma, tak zase ustrojil, zase šli, to... a pak zase, že musíme večír tam být, a mě strašně bolely zuby a já říkám, tak tam běž sám, tak jim to řekneš, co chceš. No, a voni, že musím ráno, a já jsem šla ráno a byl tam esembák, a tak říká: „ Máte dluh.“ No, no, vytahovali. A já říkám: „ Já mám na starost jen vejce a máslo.“ A pole měl manžel a zrovna šel tam kolem nákej Kolařík a říká: „Pani, my vás donutíme, že mluvit budete.“ No, tak sem se dala do breku.

Klapka 4: Vystěhování

Pamětník – vstup 4:

My sme si mysleli, že hned nás vystěhujou a ten vedoucí z Kostelce říká: „Kdo by mně to tady d'ál.“ Tak jako potom rok asi čtvrt jsme tady byli, no, a pak, že se musíme vystěhovat. Tam ředitel z Kostelce, tak to patřilo pod Kostelec, tak říkal: „ Běžte pryč, protože hlavou zed' neprorazíte, a když tak zas někdy přídete zpátky.“ Zajímavý bylo, že všeci auta sem tak nejezdily, a to, a když sme měli jet, tak pes, maminka říká: „ Psa tady necháte.“ No, že

jo, a pes vyskočil vám do auta, tak sme říkali, nikdy to neud'ál, protože ani auta sem tak nejezdily. Neměl, kdo tak eště, a von první seděl v autě. Tak jako dyž to cejtí, že snad... Tak sme ho měli s sebou.